

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΙΔΙΟΥΣ
ΥΠΟ
ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΩ 1862

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ένταυθα συνδρομή έτησια δραχ. 44
Έν ταίς έπαρχίαις 16
Έν τή άλλοδοσίη 24
Αι συνδρομαί των έπαρχιών πληρωταί ένταυθα

5. ΛΕΠΤΑ 5.

Τμή καταχωρήσεων εκάστου στίχ. Α' σελίδος λεπ. 80
" " " " Β' σελ. λεπτα 70, Γ' " " 60
" " " " εκάστου στίχ. Δ' " " 40
Έκάστου γνωστοποιήσεως (10 στίχ.) δραχ. 5.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θ. ΦΛΟΓΑ Ι' ΤΟΥ

Έκδοσις δευτέρα

Ευήμενη και διαρθρωμένη

Πολείται έν τοις καταστήμασι τής Παιλιγγενεσίας αντί δραχ. 5.

Ο κύριος ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΛΛΗΣ (ΙΑΤΡΟΣ)

Δέχεται καθ' εκάστην από της 3—5 μ. μ. έν τή οικία του, οδός Μαυρομηχάλη, 2.

Νοσήματα τών γυναικών, του δέρματος, συφιλιδικά και τών ουροποιητικών οργάνων. 1681

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΓΑ ΕΠΙΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΥΝΗΤΩΝ ΟΛΟΝΤΩΝ ΘΩΝΟΣ ΛΕΥΚΟΒΙΤΕ

(Οδός Έρμου, 140, παρά τήν Καπνικήν)
Άκρα έντελεια και κομψότης έν τή έπαρμονίη, σπερματίς δέ και πρό πάντων εύθηνια χαρακτικής τους υπ' αυτό κατασκευαζόμενους τεχνικούς οδόντας.
Ήθροδιασθέν το έριστάσιον τούτο έν Πατισίαις όλων των συστημάτων με έγγυησίαι περί τής επί δέκα τοιλάχιστον έτη διαρκείας των με μόνον δραχμάς (100) έκαστον δέ οδόντα έν μόνον ταλλήρον. Άν ή μεγάλη αυτή εύθηνια προβλή τήν αξιοτιμιον ήμων πελατείαν, όπερ ούδ'όμως είναι άπίθανον, δυνάμεθα να γνωρίσωμεν αυτούς ότι κα κέρδη μας είναι 60 τοις οιο 1756

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ

74 Οδός Διάλου (παρά τή Άγιή Ειρήνη) 74
Νεωτάτη συλλογή από φανέλλαις καλοκαιρινάς έκλεκταίς είς όλα τα είδη και τας ποιότητας, εσθάρακα, κάλτσαις στερεαίς, υποκόμισα τής έποχής έκτακτα διο το γούστο καθός και τής κόλας κομψότατα, φακόλ έπιστήθια, μαντήλια, μπατονίτια, όμβρέλλαις Ηλίου, λαμυδέτας έκλεκτούς, πετσέταις, και πολλά άλλα είδη κα τιμας άνεπίδεικτους συναγωνισμού.

Εύθηνια — στερεότης — καλωσθησία
Δοκιμάσατε! Δοκιμάσατε!
Τιμη ώρισμένα Prix-Fixe

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΝ ΤΑΠΗΤΕΣ, ΚΡΕΤΩΝ, ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οδός Έρμου
Έρθεσαν αι μεγάλαι συλλογαί ύποκαμάτων δέ' έπιπλα Τεπιτών, Κρετών και Παραπετασμάτων (Rideaux).
Προσέλθετε και θα εύρητε μεγάλην συλλογήν των άνωτέρω είδών και τιμας λογικάς, ούχι ληστροκάς.
1612

ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΑ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΟΥ

Πολώνται είς δύο τεύχη αντί δρ. 13 έν τή γνωστή βιβλιοπωλεία των έπιστημονικών συγγραμμάτων του κ. Κ. Κληρονόμου.
Οδός Εύρυπίδου αριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ Σάββατον, 7 Ιουνίου

Τα δήθεν τεκμήρια και αι φήμες περί μεταβολής ύπουργικής, περιωρίσθησαν είς εύσεβεις ευχάς προς το Στέμμα έκ μέρους των εύσεβιστάτων και άνεξαρτήτων έφημεριδών. Δέν βεβαιούσι τίόν, μετά του θάρρους το όποιο χορηγεί ή έξ επαγγέλματος διαβολή και ή ψευδολογία, ότι επίκειται ή γίνεται σκέψις περί μεταβολήν προσώπων, άλλ' υπ'βάλλουσιν είς τού πόδας του Θρόνου ευχάς και δεήσεις, ίνα το Στέμμα άρη τήν έμπιστοσύνην του από τής Κυβερνήσεως, διότι... και οι άνεξάρτητοι δέν έχουσιν έμπιστοσύνην είς τήν Κυβέρνησιν. Ηύόνατο τις όμως να έρωτήση: και διατί πρέπει τώρα μόνον να άπομακρύνη το Στέμμα τήν Κυβέρνησιν και ούχι πρό έκτώ, πρό δέκα μήνας, άφου έκτατε δλόκληρος ο άνεξάρτητος τύπος βεβαίσι μετά τής αυτής ζωηρότητος και σοβαρότητος, ότι μήτε αυτός, μήτε ο Έλλ. Λαός έχουσιν έμπιστοσύνην είς τήν Κυβέρνησιν;

Η άπάντησις είναι πρόχειρος: διότι σήμεραν πρόκειται περί μεγάλης εθνικής ύποθέσεως, περί τής σωτηρίας τής Κρήτης, εάν δε έπιτρέπεται να γίνεται άνεκτή εις άλλας πεισιτάταις Κυβερνήσις ή έν τήν των άνεξαρτήτων δημοσιογράφων, δέν είναι επιτετραμμένον ή άνοχη αυτή να έτακοι υλήθη και έν ήμέραις ποσοτον μεγάλης εθνικής κρίσεως.

Όποιος ήποτε εύάρεστον είναι, ότι άπεκαλύθη και είς τα όμματα των εύπιστότερων, ποιος ή ο σκοπός των ύπέρ Κρήτης άγώνων και θυρώδων του άνεξαρτήτου τύπου. Έν άρχή ύπεκρίθη, ότι παρορμη τήν Κυβέρνησιν είς γενναϊότερα βουλευματα και έζητησε μεταβολήν πολιτικής. Κατά τας τελευταίας ήμέρας δέν γινώσκουμεν τί έμαθε περί των ενεργειών τής Κυβερνήσεως, άλλ' άνέγνωμεν είς μίαν των άνεξαρτήτων έφημεριδών, αιτινες μακρινάς εκηρύχθησαν ύπερ μεταβολής πολιτικής, ότι ή Κυβέρνησις, και μέν ρημοσιλεύεται μικρόν και κατ'όλιγον είς άνεξαρτήτους ιδέας, άλλ' όφείλει να άναλογισθή καλώς τας συνεπείας και τας εύθύναις, ότι δέ αυτοί δέν θα πούσωσιν άγρυπνας έπιτηροήτες και έλεγχόντες τήν τροποποιουμένην πολιτικήν τής Κυβερνήσεως. Άλλαις λέξουσιν, ότι δέν πρέπει να έπιζητή ή Κυβέρνησις, ότι θα παυσωσιν αι πατριωτικά έσημεριδες καταγγέλλουσαι αυτήν επί άβούλας και προδοσίαις, και εάν άνοχη άποδεχθή τήν περιημισμένην πολιτικήν των άνεξαρτήτων, ήγουν τής γενναϊότερας δράσεως.

Και ή μέν Κυβέρνησις έξ ύπαρχής του Κρητικού ζήτηματος και μέχρι τής στιγμής ταύτης άκολουθεί τήν πολιτικήν αυτής άπαρ γαλιτίας, έν πλήρη έμορφία μετά του Έλλ. Λαού και του Στέμματος. Ο δέ άνεξάρτητος και χρηστός τύπος άπεκαλύθη έν ελι τή άσέμνη γυμνοτήτι αυτού. Όμορφνος, ως πάντοτε και πρό του Κρητικού ζήτηματος, κηρύττει, ότι δέν θέλει μεταβολήν πολιτικής, δέν ένδιαφέρει περί του πός θα λυθή το Κρητικόν ζήτημα, άδιαφορεί έντελώς εάν οι άγωνιζόμενοι Κρήτες θα έχωσι πολεμοσοφία και αι οικογενείαι αυτών άρτον, άλλ' έπιθυμεί και θέλει μεταβολήν Κυβερνήσεως, διότι εάν και είς τήν θάλωσιν αυτήν των ύδα-

των δέν άλιεύσωσιν οι έκτός τής Άρχής άρχολίποροι, τότε, προς Θεού, θα είναι έλιπίτα να άντραπή Κυβερνήσις έχουσα τοιαύτα θεμέλια είς τήν συνείδησιν και είς τήν έμπιστοσύνην του Έλλ. Λαού;

Άρσκει ήμιν ή πολιτική αυτή των άνεξαρτήτων. Είναι μέν εύτελεστάτη, είναι πολιτική άνευσεστάτων φατριαστικών και προσωπικών συμφερότων. άπ'όβλεπει είς τήν θεραπειαν τής φιλοδοξίας μηδαιμονοτάτων πολιτευομένων, οτινες ανάνδρους κρύπτονται όπισθεν των γελόλων αυτών φυλλαριών, και τήν θεραπειαν ύποθέτουν της κοιλίας, άλλ' είναι τούλαχιστον ειλκρινής. Ότι κυβερνητική μεταβολή ήπιπερον, το μέν Κρητικόν ζήτημα θα έταπει καθ' όλοκληρήν, δέν Έλλάδι δέ θ' άπέλυε σφοδρά κομματικά πάθη, άναρχαν άνάληξη και έμπυλούς έριδας, αιτινες και άνάγκην θ' άπέτρεπον τήν προσοχήν και του Λαού και του Κράτους άπο πάσης εθνικής ύποθέσεως, καλώς γινώσκουσιν οι ύπέμαχοι τής προσωπικής μεταβολής. Άλλά των κινούνων τούτων κατασχέει το πάθος το δέ συμφέρον, μειοεκτιμήματα διαλυθείσης τινος μερίδος πολιτευομένων, άτινα ήγαγον τήν Πατρίδα ήμων, είς ο σημείον αξιοθήρητον παρέλαβεν αυτήν ή ένεστύσασα Κυβέρνησις, και ποιοί όσοις άπειροί τήν έσωτερικήν άσέμνησιν και άγυπολησίαν, είς ήν κατεβρόθημεν δια τής χρεοκοπίαις, και πολλά εθνικά άτυχήματα.

Έν τούτοις και έν τή ειλκρινεί διατυπώται των ζωνών αυτού τοθον ήττόχησεν ο μακάρως τύπος των άνεξαρτήτων. Χόεις εκείνη ή έφημερίς, ήτις ένέβαλεν είς αυτόν τήν έλπίδα προσεχούς ύπουργικής μεταβολής, χαίρεκάκως και ξερά, ξερά άνέκοψε τήν όρμην αυτού. Είπε όηλαδή: και μέν και αυτή έπιθυμεί και κρινει εύλογον τήν μεταβολήν, άλλ' ή εύλογημένη Άντιπολιτευσις δέν έχει ά όσην τά προσόντα, και δέν έπιδοτιμήθη να πράξη ούδέν, όπωσ άποκτήτη αυτά. Άς προσπαθήη, άς έργασθή να τ' άποκτήτη, και τότε και ή συναδέλφω θα δώση τήν εύλογίαν της και θα προσεπικυρώση τήν ύπουργικήν μεταβολήν. — Όταν άναλογισθή τις, τί πάτρουσι θεσιθήραι καρδοκούνους διορισμένον και μανθάνοντες αιφνιδίως, ότι δέν έχουσι τά προσόντα τής θέσεως, έννοσι μετά τίνος αισθηματος ήκουσαν χόεις το κεραυνόβολον μήνημα άπό φιλικού στόματος οί θρηαυλούτες πρό των πυλώνων τής Έβρυτίας άνεξάρτητοι και μη άρχολίποροι. Υπήρχον, φυ! τόσα τεκμήρια, ότι οι εύσεβεις αυτούον ποθοι θα έπληρύντο, τέλος, χάρις είς τας σφαγής και τας δρώσεις τής Κρήτης, και αιφνιδίως τίθηται ένόπιον αυτών πρόβλημα διαγωνισμού. Να άγωνισθήτε, (έβει αυτοίς με το μειλιγιώτερον και το ειλρονικότερον της ύρας ή συναδέλφω, δίκην θωροού ίσταμένου πρό τής κλειστής θύρας παραδείσου) να διαπρέψετε, να φανήτε άξιοι τής τιμής και των καρών, και τότε αυτόστιμει θα άνοιχθή ή πύλη αυτή και θα άπομυφή είς αυτής ή άβούλος Κυβερνήσις, ίνα είέλθω τες ήμεις οι άγαθοί και σοφοί δούλοι. Και ύποκλιθετα πρό των κερνηλιών άνεξαρτήτων» μνηστήρων, άπήλθεν έκ του παρακειμένου διαδρομου, όπου έθωκεν έλευθεράν έξοδον είς παρατεταμένους καγχασιμούς.

Δέν γνωρίζομεν, εάν οι άνεξάρτητοι ή

άποδεχθώσι το διαγώνισμα τής συναδέλφου, εάν θα έξακολουθήσωσι τήν ύποβόλην εύχών και ίκεσιών, και περ άνευ προσόντων, ή εάν, περιβαλλόμενοι πάλιν φρυγίους πύλους, θα επανέλθωσιν είς τας πρό όλιγων ήμερών άπειλάς προς τον Θρόνον. Άλλ' ότι, άν συμβή ύποσχόμεθα να άνακοινώσωμεν πρώτοι είς τούς ήμετέρους άναγνώστας. Προβλέπομεν, ότι οι άνεξάρτητοι πόθοι θα λάβωσι πολύ φαιδρός διαστάσεις, και δέν έννοούμεν, μη τήν άλλήθειαν, ν' άπωέσωμεν ποσοτον σπανίαν εύκαιρίαν εύθυμίας.

ΤΑ ΝΕΑ

μακντάτα τής ύπουργικής μεταβολής, είναι τα έξής:
Ο κ. Ρικακης, όστις παρεστάθη περιτρεφόμενος είς τούς πολιτευομένους, βολιδοσκοπών τους όσογόμενους χαρτοφυλάκια, και έκείθεν μεταβάνων είς τα Άνεκτόρα διαφύκει, άνηλεως όλα αυτά τα μυθολογήματα ως γαλιτια πρώτης ποιότητος. Ο κ. Ρικακης, έπιτείνων τήν σκληρότητα τής δικήσεως, πληροφορεί, ότι είς αυτόν δύνανται ν' άποτείνωται μόνον, όσοι έχουν να προσφέρωσι χόρηματα ή έπίδοχα δια τήν Κρήτην και δια τούς πρόδρογας. Άλλά τούταυτα πράγματα μη έχοντες να προσφέρουν οι πολιτευταί τής Άντιπολιτεύσεως, δέν θα κάλουν, έννοείται, και τήν γνωμίαν του κ. Ρικακη.
Η Άκρόπολις, άφου παύσασα φρεσιν ένόστασι, άπέρθευε σήμεραν ένστονον και λακωνικώτατον τελεσίγραφον προς... τον Βασιλέα.
Η ρίπει τήν Κυβέρνησιν έντός 24 το πολύ ώρών (κατά λέξιν) ή... αυτός θα το συλλογισθή.
Έν άνάγκη και έπιεικώς ή έίκοσιτετράωρος διορία ήμπερι να γείνη και ό καταμέρος. Άλλ' ούσπεριαν ώραν περισσότερο, διότι καινται... τα λάσια στήθη των μνηστήρων τής έξουσίας.

Οι Κεκριάι Έγραψον σήμεραν.
α Κυρίας είπεν, πολιτική παρασηκία δέν ύπόρχουσιν, άλλ' άρου συναδέλφοι τινες έπιμνηστον ενασμεινόνσαι είς ταυτα άνευ άφρομεν και ήμεεις τον τίτλον. Ως ήτο έσόμενος αι περί ύπουργικής κρίσεως διαδόσεις ήσαν χόεις άραυότατοι, έίμεθα δέ περίορον να ιδωμεν τίνος είδους νέας φήμας θα άναγραφωσι σήμεραν συναδέλφοι τινες. Ο κ. Θεοτόκης έρησυχάζει είς Κέρκυραν και ούτε έρχεται είς Αθήνας, πάντες δέ οι Άλλοι μνηστήρες τής πρώτουριαιας, των όποιων τα όνόματα διαλλοουσιν αι έφημεριδες, καθήνται ήττοχοι και ούδ'όμως έλαθον πρόκλησιν. Όμοίως καθεται είς τήν θέσιν του πολύ καλή και δ κ. Δηλιγιάννης, ο δέ κ. Μαυρομηχάλης δέν έπισυοσε να είναι ο άγαπητός ύπουργός του κ. Πρωθυπουργού. Αυτή είναι ή άλλήθεια, ταύτην δέ άνεχρήσθημεν έκ καθήκοντος προς τούς άναγνώστας ήμων. Κεζόν όμως είναι να άναγχαρή και μία Άλλη άλλήθεια, ότι αι τελευταίαι διαδόσεις, έπλατυργήθησαν περ' όρισμενων προσώπων χάριν όρισμένου σκοπού, δια τούτο δέ ουτε διαδόσεις καν δύνανται να θεωρηθώσιν.

Το δέ Άστυ άφου έβεβαίωσε και διετυμάνειαν επί δύο ήμέρας τήν θριυκτον μεταβολήν, γράφει σήμεραν άνερευλιστάτως:
«Πολύ φοβούμεθα, ότι ή φμιζόμενη ύπουργική μεταβολή, ήτις λυμβάνει διαστάσεις χυρίας ε τής δημοσιογχαρικής έπηγήσεως, είναι άπόλους εύτελής πύβις. Δικαιθ θα γείνη ύπουργική μεταβολή; Διαφρονεί ο Βασιλεύς προς τήν Κυβέρνησιν; Όχι καθ' όσον γνωρίζομεν όλοι. Άλλ' ή Κυβέρνησις, προς τόν

